Pregaria.cat

Entrada

Ningú no et pot treure de mi

Una cosa així és la que de formes ben diverses ens diu el Senyor. T'ho diu a tu. M'ho diu a mi. Ho diu a tothom, encara que molts no se n'assabentin. Molts, sí, molts, segurament l'immensa majoria, ni ho escolten, ni ho poden escoltar en aquests moments de la seva vida. Però per a Ell el que compta és que el porta dins seu.

No t'ha passat de conèixer una persona i gravar-la ja per sempre dintre teu?

Hi ha qui dirà "el temps tot ho esborra", i no li falta raó. No tota, eh! Molta, sens dubte; però no tota, perquè hi ha qui podrà dir, doncs a mi el temps no ha esborrat aquella persona que vaig conèixer fa tants anys. Ni l'he oblidada ni l'oblidaré mai. Ho sé, ho vull, i prou!.

Ho sàpigues o ho ignoris, tu ets en el Cor de Déu. Per cert, i molt millorat, molt més de la imatge que tens de tu en el teu cor a cops tan mal tractada i poc perdonada. Hi ets des de fa temps, i ningú la pot esborrar. Diríem poèticament que està escrita aquesta imatge amb una paraula estimada de Déu: Jesús.

Et suggereixo parar-te un moment i entrar dintre teu. Vas caminant cap al fons del fons, i li dius al Senyor: ***Oh! gràcies per la vida, gràcies per Jesús, gràcies per Tu, sé que ningú em podrà treure de tu, i em dóna un goig il·limitat.***

(Ampliació: Ezequiel 3, 1- 4)

- Menja això que reps.
- Jo vaig obrir la boca i em vaig menjar aquell rotlle.
- Que t'ompli les entranyes aquest rotlle que ara et dono.
- I la boca m'era dolça com la mel.